

§ 466.

Naar Fyldestgjørelse søges paa den i § 461, jfr. § 462, omhandlede Maade, har Fogden at overgive Administrationen af vedkommende Eiendom til en af ham valgt Bestyrer og at paalægge Fæstere, Forpagtere, Leietagere og Andre at betale deres Afgifter til denne, samt iøvrigt at iværksætte de Dvangsforanstaltninger, som ere fornødne, for at Eiendommens Frugter og Indtægter kunne komme Doms haveren til Nytte.

Den af Fogden indsatte Bestyrer aflægger til de af Fogden bestemte Tider Regnskab for Indkomsterne af Eiendommen og afleverer, i Lighed med hvad der gjælder om Inkassatorer i Almindelighed (§ 511), Overfludet til Fogden efter Fradrag af Administrationsomkostningerne, derunder hans eget Honorar.

Naar Doms haveren er bleven dækket for sin Fordring med paaløbende Renter og Omkostninger, overleveres Eiendommen igjen til Skyldneren.

Alle Spørgsmaal angaaende Eiendommens Bestyrelse, Regnskabsaflæggelsen og den tvungne Administrations Dphør afgjøres af Fogden, naar Doms haveren, Skyldneren eller andre i Eiendommen Interesserede i den Anledning fremsøre Klager eller Indsigelser.

§ 467.

Udlæg kan ikke gjøres i de for Skyldneren og hans med ham samlevende Hustru og Børn fornødne Senge og Sengklæder samt nødvendigste Pinned og Gangklæder.

Endvidere kan Skyldneren fordrø, at der skal levnes ham Gjenstande, som høre til de vigtigste Livsfornødenheder eller ere nødvendige til hans Næringsveis Udøvelse, indtil et Buderingsbeløb af 20 Kr. eller, dersom han er Familieforsørger, af 60 Kr. Disse Gjenstande er han selv berettiget til at undtage fra Udlæget efter eget Valg; har han ikke været tilstede under Eksekutionsforretningen, bør der gives dem, der ellers ere tilstede i hans Hus, Anledning til paa hans Vegne at foretage et saadant Valg. Denne Ret til at undtage Gjenstande indtil en vis Verdi fra Udlæget, indtræder dog ikke, naar Udlæg gjøres for Statter eller andre Afgifter til det Offentlige, og kommer heller ikke til Anvendelse med Hensyn til Gjenstande, som ere særligen givne til Pant for den Fordring, i Anledning af hvilken Udlæg søges.

§ 468.

Eksekution maa ikke gjøres i over- eller underordnede Krigeres Uniformstykker, Baaben eller andre til deres tjenstmæssige Udrustning og Forsyning fornødne Gjenstande.

Et heller maa Eksekution gjøres i civile Embeds- eller Bestillingsmænds Embedsdragter eller i Gjenstande, som af dem holdes og bruges til deres Embeds eller Bestillingers Udøvelse.

§ 469.

Eksekution kan kun gjøres i Rettigheder, som paa den Tid, Forretningen foretages, alt ere erhvervede, derimod ikke i fremtidige Erhvervelser, med Hensyn til hvilke dette ikke er Tilfældet, saasom ventendes Arv.

Eksekution kan iværksættes i Domsfældtes Fordringer paa Andre, selv om de ere betingede eller endnu ikke forfaldne, naar de dog kunne angives og betegnes med tilstrækkelig Bestemthed.

Udlæg kan ikke gjøres i det, som Skyldneren maatte kunne erhverve ifølge gjensidig bebyrdende Kontrakt, der ikke endnu er fuldstændig opfyldt fra hans Side, naar det, der af ham skal ydes, er personligt Arbejde eller Tjeneste eller Andet, som Udlægshaveren ikke er eller ved Udlægsforretningen sættes istand til at give eller udføre.